

149

1499-1510

5. Cikkely: A BETEGEK KENETE

1499 "A betegek szent kenetével és a papok imádságával az egész Egyház ajánlja a szenvedő és megdicsőült Krisztusnak a betegeket, hogy nekik enyhületet és üdvösséget szerezzen; sőt buzdítja őket, hogy szabadon csatlakozva Krisztus szenvedéséhez és halálához, szolgáljanak Isten népének javára."

I. Alapjai az üdvrendben

A BETEGSÉG AZ EMBERI ÉLETBEN

1500 A betegség és a fájdalom az emberi életnek mindig a legsúlyosabb problémái közé tartozott. A betegségben az ember megtapasztalja tehetetlenségét, korlátait, végességét. Minden betegség megsejtheti velünk a halált.

1501 A betegség szorongáshoz, önmagába zárkózáshoz, néha kétségbeeséshez és Isten elleni lázadáshoz vezethet. De érettebbé is teheti a személyt, segítheti, hogy fölismerje élete lényegtelen dolgait és afelé forduljon, ami lényeges. A betegség nagyon gyakran indítja el az istenkeresést, a visszatérést Őhozzá.

A BETEG ISTEN ELŐTT

1502 Az ószövetségi ember a betegséget Istennel kapcsolatban éli meg. Panaszkodik Isten előtt a betegség miatt, és Tőle, az élet és halál Urától kér gyógyulást. A betegség a megtérés útja lesz, és az Istentől nyert megbocsátás meghozza a gyógyulást. Izrael népe átéli, hogy a betegség titokzatos módon összefügg a bűnnel és a rosszal, s az Istenhez való hűség az Ő törvénye szerint visszaadja az életet: "Hiszen Én, az Úr vagyok a te gyógyítód" (Kiv 15,26). Izaiás próféta előre látja, hogy a szenvedésnek a mások bűneiért való engesztelés értelme is lehet. Megjövendöli, hogy Isten el fogja hozni Sionnak az időt, amikor megbocsát minden vétket és meggyógyít minden betegséget.

AZ ORVOS KRISZTUS

1503 Krisztus együttérzése a betegekkel, valamint számos gyógyítása mindenféle betegségből nyilvánvaló jele annak, hogy Isten meglátogatta az Ő népét és Isten országa közel van. Jézusnak nemcsak a gyógyításhoz volt hatalma, hanem a bűnök megbocsátásához is: Azért jött, hogy az egész embert - a lelket és testet - meggyógyítsa. Ő az orvos, akire a betegeknek szükségük van. Az összes szenvedő iránti együttérzése olyan messzire megy, hogy azonosul velük: "Beteg voltam és meglátogattatok" (Mt 25,36). A betegek iránti különös szeretete a századok során arra indította a keresztényeket, hogy karolják föl a testben vagy lélekben szenvedőket; ez készített fáradhatatlan erőfeszítésekre a szenvedések enyhítése végett.

1504 Jézus gyakran elvárta a betegektől, hogy higgyenek. Jeleket alkalmazott a gyógyításnál: nyálát és kézrátételt, sarat és lemosást. A betegek keresték, hogy érinthessék Őt, "mert erő áradt belőle, mely mindenkit meggyógyított" (Lk 6,19). Így a szentségekben Krisztus továbbra is "megérint" bennünket, hogy meggyógyítson.

1505 A sok szenvedéstől megindultan Krisztus nemcsak megengedte, hogy a betegek megérintsék Őt, hanem nyomorúságainkat magáévá teszi: "Szenvedéseinket magára vette és betegségeinket ő hordozta" (Mt 8,17). De nem minden beteget gyógyított meg. Gyógyításai Isten országa eljövételének jelei voltak, egy sokkal mélyebbre ható gyógyulást hirdettek: a bűn és a halál fölötti győzelmet az ő húsvétja által. A kereszten Krisztus a rossz egész terhét magára vette, elvette a "világ bűnét" (Jn 1,29), aminek a betegség csak egyik következménye. Szenvedésével és kereszthalálával Krisztus a szenvedésnek új értelmet adott: hasonlónak tud tenni bennünket Őhöz, és egyesíthet az Ő megváltó szenvedésével.

"GYÓGYÍTSATOK BETEGEKET..."

1506 Krisztus fölszólította tanítványait, hogy kövessék Őt és vegyék föl keresztjüket. Őt követve a tanítványok új szemmel látják a betegséget és a betegeket. Jézus bekapcsolja őket a maga szegény és szolgáló életébe. Részesíti őket az együtt-szenvedés és a gyógyítás szolgálatából: "És elmenvén prédikáltak, hogy tartsanak bűnbánatot; és sok ördögöt kiűztek, és olajjal megkentek sok beteget, és meggyógyították őket" (Mk 6,12-13).

1507 A föltámadott Úr megismétli ezt a küldést ("A nevemben (...) betegekre teszik a kezüket, és azok meggyógyulnak"; Mk 16,17-18), és megerősíti azokkal a jelekkel, melyeket az Egyház az Ő nevének segítségül hívásával művel. Ezek a jelek különleges módon kinyilvánítják, hogy Jézus valóban "az üdvözítő Isten".

1508 A Szentlélek egyes embereknek különleges, gyógyító karizmát ajándékoz, hogy megmutassa, milyen ereje van a Föltámadott kegyelmének. Azonban még a legbuzgóbb imádság sem nyeri el minden betegség gyógyulását. Így kell Pálnak megtanulnia az Úrtól: "elég neked az én kegyelmem. Mert az erő a gyöngeségben nyilvánul meg" (2Kor 12,9); és az elviselendő szenvedéseknek a következő értelme lehet: "Testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak a javára" (Kol 1,24).

1509 "Gyógyítsatok betegeket!" (Mt 10,8). E feladatot az Egyház az Úrtól kapta, és igyekszik megvalósítani, amikor ápolja a betegeket és közbenjáró imádságával kíséri őket. Az Egyház hisz Krisztusnak, a lélek és a test orvosának éltető jelenlétében. E jelenlét elsősorban a szentségeken keresztül hat, egészen sajátos módon az Eucharisztia által, a kenyér által, mely örök életet ad, s melynek a testi gyógyulással való kapcsolatát Szent Pál hangsúlyozza.

1510 Az apostoli Egyház ismer egy saját szertartást a betegek számára, melyről Szent Jakab tanúskodik: "Beteg valaki közületek? Hívassa el az Egyház papjait, és azok imádkozzanak fölötte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. A hitből fakadó ima megszabadítja a beteget, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer." (Jak 5,14-15) A hagyomány e szertartásban az Egyház hét szentségének egyikét ismeri föl.